

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-04921/2020-ERU

V Ostravě dne 25. srpna 2020

Č. j. 04921-6/2020-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-04921/2020-ERU a zahájeném dne 27. května 2020 z moci úřední s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Hydropro s.r.o.**, se sídlem Dukelská třída 1560/57c, Husovice, 614 00 Brno, IČO: 051 23 950, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, společnost Hydropro s.r.o.**, se sídlem Dukelská třída 1560/57c, Husovice, 614 00 Brno, IČO: 051 23 950 (dále jen „účastník řízení“), který je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111634206, **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu **nejpozději ke dni 28. února 2020** podklady a informace, konkrétně vyplněné v souboru IČ_Subjekt.xls, týkající se jím provozované výroby elektřiny uplatňující provozní podporu na elektřinu z OZE podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a smlouvy o dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z jím provozované výroby elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud má tyto smlouvy již uzavřeny, dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU ze dne 6. února 2020, doručené téhož dne.
- II.** Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 18 000 Kč** (slovy: osmnáct tisíc korun českých), která je splatná podle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18920.
- III.** Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky

nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18920.

- IV.** Účastníkovi řízení se podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického **zákona ukládá opatření k nápravě** spočívající v povinnosti poskytnout Energetickému regulačnímu úřadu ve lhůtě 7 dnů od právní moci tohoto příkazu podklady specifikované ve výroku I. tohoto příkazu, tj. dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU ze dne 6. února 2020.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán“) bylo s účastníkem řízení dne 27. května 2020 zahájeno správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

Na základě skutečností známých Úřadu z jeho činnosti a po prostudování podkladů, jež byly do správního spisu převzaty dne 27. května 2020, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 04921-2/2020-ERU, vydal Úřad dne 27. května 2020 příkaz č. j. 04921-3/2020-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, protože účastník řízení neposkytl Úřadu nejpozději ke dni 28. února 2020 podklady a informace, konkrétně vyplněné v souboru IČ_Subjekt.xls, týkající se jím provozované výroby elektřiny uplatňující provozní podporu na elektřinu z OZE podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a smlouvy o dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z jím provozované výroby elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud má tyto smlouvy již uzavřeny, dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU ze dne 6. února 2020, doručené téhož dne (dále jen „podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU“). Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 18 000 Kč a výrokem III. uvedeného příkazu uložil opatření k nápravě spočívající v povinnosti poskytnout Úřadu podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU.

Dne 1. června 2020 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení v odporu uvedl, že ve své datové schránce žádný soubor s názvem IČ_Subjekt.xls nenašel, pouze soubor Sběr_dat_MVE-INV.xls, který, pouze částečně vyplněný, účastník řízení připojil ke svému odporu. Účastník řízení ke svému odporu nepřiložil smlouvy o výkupu silové elektřiny z jím provozované výroby elektřiny, přestože uvedl, že takovou smlouvu uzavřenou má. Účastník řízení rovněž uvedl, že již dříve měl s otevřením souboru zasláného Úřadem problémy.

Dne 8. června 2020 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 04921-5/2020-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Účastník řízení byl rovněž poučen, že žádost ze dne 6. února, č. j. 01260-1/2020-ERU měla v příloze skutečně pouze soubor s názvem sběr_dat_MVE_INV.xls, účastník řízení ho ale měl vyplnit a přejmenovat svým IČO a názvem firmy. V příloze tohoto vyrozumění Úřad účastníku řízení zaslal kopii žádosti ze dne 6. února 2020, č. j. 01260-1/2020-ERU, včetně její přílohy. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 8. června 2020. Na toto vyrozumění účastník řízení nijak nereagoval.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je ode dne 30. listopadu 2016 držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111634206 pro provozovnu „MVE MOKROPSY“ o jednom vodním zdroji o celkovém elektrickém výkonu 0,09 MW.

Dne 6. února 2020 byla účastníkovi řízení doručena žádost z téhož dne, č. j. 01260-1/2020-ERU. V rámci uvedené žádosti byl účastník řízení požádán o následující:

„Výrobce elektřiny vyplní v přiloženém souboru informace o výrobě, na niž vykonává licencovanou činnost, a uloží jej pod názvem: IČ_Subjekt.xlsx. Povinnost se vztahuje na malé vodní elektrárny. Části týkající se investičních a provozních nákladů se týká pouze malých vodních elektráren uvedených do provozu (nové nebo rekonstruované) v letech 2016 – 2019. Vyplněnou přílohu zašlete ve formátu .xlsx. Dále žádáme o zaslání smluv o dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z Vámi provozované výroby elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud máte tyto smlouvy již uzavřeny. Kopie smluv zašlete ve formátu pdf.“

Úřad účastníku řízení dále uvedl právní důvod a účel vyžadovaných podkladů, a to konkrétně že uvedené informace vyžaduje v souvislosti s výkonem své regulační působnosti podle ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona ve spojení s ust. § 19a energetického zákona.

Podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU nebyly Úřadu ke dni vydání tohoto rozhodnutí poskytnuty. Účastník řízení sice Úřadu zaslal soubor nazvaný sběr_dat_MVE_INV, který byl Úřadu doručen dne 1. června, ten však nebyl kompletně vyplněný a smlouvy o výkupu silové elektřiny z výroby elektřiny účastníka řízení nebyly Úřadu poskytnuty vůbec.

IV. Právní hodnocení

IV. I Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přešupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přešupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přešupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přešupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přešupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přešupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

V daném případě je rozhodným dnem 29. únor 2020, tedy den následující po dni, do kterého měl účastník řízení poskytnout Úřadu podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU. Energetický zákon nebyl v době uplynulé od spáchání vytýkaného jednání novelizován. Zákon o odpovědnosti za přestupky byl v době uplynulé od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to nálezem Ústavního soudu č. 325/2020 Sb. s účinností od 22. července 2020. Správní orgán neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno.

IV. II. Obecný právní rámec

Přešupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona se dopustí držitel licence na výrobu elektřiny tím, že neposkytne Úřadu ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace podle ust. § 15a odst. 1 energetického zákona nebo neposkytne Komisi ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace podle § 15a odst. 3 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným přešupkem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 15a odst. 1 energetického zákona, z něhož plyne, že držitel licence na výrobu elektřiny je povinen poskytnout Úřadu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona.

Podle ust. § 15a odst. 4 energetického zákona Úřad při vyžádání podkladů a informací uvede právní důvod a účel vyžádaných podkladů a informací a poučí o možnosti uložení pokuty v případě jejich neposkytnutí.

IV. III. Právní posouzení skutku

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je ode dne 30. listopadu 2017 držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111634206, a tedy je jeho povinností v souladu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona poskytnout Úřadu na písemnou

žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona.

Dne 6. února 2020 byla účastníku řízení doručena žádost z téhož dne, č. j. 01260-1/2020-ERU, kterou byl účastník řízení požádán o poskytnutí podkladů a informací dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU, a to ve lhůtě do 28. února 2020. Účastník řízení byl touto žádostí informován o právním důvodu a účelu uvedených podkladů a informací a byl poučen o možnosti uložení pokuty v případě jejich neposkytnutí.

Dne 1. června 2020, tedy po zahájení správního řízení, účastník řízení poskytnul Úřadu částečně vyplněný soubor nazvaný sběr_dat_MVE_INV, neposkytnul však Úřadu všechny podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU. Správní orgán má tedy za prokázané, že účastník řízení svou povinnost podle ust. § 15a odst. 1 nesplnil ani po zahájení správního řízení.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

K námitce účastníka řízení, že se mu nedařilo předmětný soubor otevřít, správní orgán uvádí, že podle ust. § 11 odst. 1 písm. m) energetického zákona je držitel licence povinen mít k plnění svých práv a povinností k dispozici potřebné lidské, technické a finanční zdroje.

K tvrzení, že žádost ze dne 6. února, č. j. 01260-1/2020-ERU neobsahovala požadovaný soubor, správní orgán uvádí, že toto již účastníku řízení bylo vysvětleno ve vyrozumění ze dne 8. června 2020, č. j. 04921-5/2020-ERU. Účastník řízení však ke dni vydání tohoto rozhodnutí stále Úřadu nedodal kompletní podklady a informace, ani Úřad dále nekontaktoval a nesdělil případné technické problémy na jeho straně, které by odůvodňovaly nedodání předmětných podkladů a informací.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. 111634206, porušil ust. § 15a odst. 1 energetického zákona, když podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU nepředal Úřadu do 28. února 2020, čímž naplnil formální znaky přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného přestupku.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky přestupku je třeba vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Takový postup plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu.

V daném případě došlo k narušení veřejného zájmu na regulaci trhu s elektřinou, kdy včasným neposkytnutím podkladů a informací dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU byl Úřad zkrácen o část informací, které využívá při své regulační činnosti podle ust. § 19a energetického zákona.

Výše uvedené skutečnosti poukazují na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, kdy tato společenská škodlivost dle správního orgánu dosahuje takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v rámci správního řízení existence takových objektivních okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, za který je také odpovědný.

V. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení

ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Nadto se takový trest nejeví ani jako vhodný při trestání právnické osoby ve vztahu k neplnění základních povinností, jež jí vyplývají z držby licence dle energetického zákona, kdy takovýto správní trest by mohl stěžejně plnit svou represivní funkci.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona lze podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona uložit pokutu do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen přihlídnout ke všem zjištěným skutečnostem. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Povaha spáchaného přestupku spočívá v nepředložení určitých podkladů a informací, které Úřad dále využívá pro stanovení podpory pro podporované zdroje energie v cenovém rozhodnutí Úřadu. Z povahy dotčeného přestupku pak vyplývá i jeho závažnost, kdy tento přestupek hodnotí správní orgán jako méně závažný, neboť se ve své podstatě jedná o plnění informační povinnosti vůči Úřadu, a ne například o plnění povinnosti vůči jiným účastníkům trhu.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Účastník řízení již byl uznán vinným ze spáchání přestupku ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně příkazem č. j. 09969-3/2018-ERU ze dne 7. listopadu 2018, který nabyl právní moci dne 17. listopadu 2018, byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018, za což mu byla uložena pokuta 15 000 Kč a opatření k nápravě. Tuto skutečnost hodnotí správní orgán jako přitěžující okolnost ve smyslu ust. § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů

předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán při hodnocení majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z listin založených ve veřejném rejstříku. Podle těchto podkladů ke dni 31. prosince 2018 činila celková aktiva účastníka řízení netto [REDAKCE]. Aktuálnější majetkové poměry účastníka řízení nejsou Úřadu známy.

S ohledem na výše uvedená aktiva doložené účastníka řízení nelze uvažovat o tom, že by uložená pokuta mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Správní orgán po zvážení všech okolností daného případu, jakož i všech polehčujících a přitěžujících okolností a osobních a majetkových poměrů účastníka řízení, stanovil pokutu pouze ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, a považuje tuto výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Zároveň tuto výši pokuty považuje za odstrašující, kdy může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž s ohledem na zjištěné skutečnosti nepovažuje pokutu v této výši za likvidační pro účastníka řízení.

Nadto správní orgán také poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech, tj. při neplnění jedné z vykazovacích či informačních povinností ve vztahu k Úřadu vyplývajících držitelům licencí z energetického zákona.

VI. Uložení opatření k nápravě

Podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) novelizovaného energetického zákona Úřad na základě zjištění porušení právních předpisů podle odstavce 1 ukládá opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění; povinnosti plynoucí z opatření k nápravě původci protiprávního stavu přecházejí na jeho právního nástupce. Je-li právních nástupců více, odpovídají za splnění povinností vyplývajících z opatření k nápravě společně a nerozdílně. Opatření k nápravě tedy slouží k zajištění toho, že jednání určitého subjektu, resp. protiprávní stav, který byl tímto jednáním způsoben, bude uvedeno do souladu s právními normami. Jinými slovy, slouží k zajištění plnění veřejnoprávních povinností jeho adresáta.

Základními podmínkami pro uložení opatření k nápravě je existence stavu, který lze hodnotit jako protiprávní, a přičitatelnost tohoto stavu subjektu, jemuž má být opatření k nápravě uloženo. Správní orgán má za to, že obě základní podmínky jsou splněny,

neboť protiprávní stav byl způsoben tím, že se účastník řízení ke dni vydání tohoto rozhodnutí neposkytnul Úřadu kompletní podklady a informace dle žádosti č. j 01260-1/220-ERU, ač tak měl učinit do 28. února 2020, čímž vyvolal protiprávní stav a nadále jej udržuje. Protiprávní stav nastal opomenutím účastníka řízení a zároveň není být pochyb o přičitatelnosti tohoto stavu účastníkovi řízení jako jeho původci. S ohledem na uvedené proto správní orgán vyhodnotil, že je namístě opatření k nápravě uložit.

Na základě výše uvedeného tedy správní orgán uložil účastníku řízení opatření k nápravě tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, tj. uložil účastníku řízení povinnost poskytnout Úřadu ve lhůtě 7 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU. Správní orgán považuje lhůtu 7 dnů ke splnění opatření k nápravě za přiměřenou, a to zejména s ohledem na dobu, která již uplynula ode dne doručení žádosti Úřadu účastníkovi řízení, resp. ode dne posledního marného uplynutí lhůty pro zaslání požadovaných podkladů a informací (tj. 28. února 2020), když nejpozději do tohoto dne měl účastník řízení v souladu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona požadované podklady a informace Úřadu poskytnout.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem IV. tohoto rozhodnutí může být po nabytí právní moci a vykonatelnosti tohoto rozhodnutí podle ust. § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona Energetickým regulačním úřadem vymoženo uložení donucovací pokuty, a to až do výše 5 000 000 Kč. Donucovací pokuty lze v souladu s ustanovením § 96d odst. 3 písm. c) energetického zákona ukládat i opakovaně.

Mgr. Lukáš Tecl, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava